

VŠETKO, ČO MÁ OTEC, JE MOJE; DUCH Z MÔJHO VEZME A ZVESTUJE VÁM

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video príhovor v taliančine [TU](#)

Jn 16, 12-15

[V tom čase] Ježiš povedal svojim učeníkom:

«Ešte veľa vám mám toho povedať, ale teraz by ste to nezniesli.

Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy, lebo nebude hovoriť sám zo seba, ale bude hovoriť, čo počuje, a zvestuje vám, čo má prísť.

On ma oslávi, lebo z môjho vezme a zvestuje vám. Všetko, čo má Otec, je moje. Preto som povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám».

V rozlúčkovej reči Ježiš hovorí svojim: **“Veľa vecí”**, doslovne *“priveľa, mnoho”*, **“vám mám toho ešte povedať”**, teda Ježiš ubezpečuje, že naďalej bude hovoriť aj keď už medzi nimi nebude. Jeho prítomnosť v spoločenstve ľudí je živou prítomnosťou a je to prítomnosť učiteľa neustále učiaceho svojich učeníkov.

“No teraz by ste to nezniesli” (*nevedeli by ste uniesť ‘bremeno’ pravdy vysloveného slova*). Prečo to Ježiš hovorí? Pretože posolstvo Ježiša môže pochopiť iba ten, kto ako on, je pripravený darovať svoj život iným. A apoštoli ešte nedospeli na túto úroveň.

Ježiš ubezpečuje komunitu (spoločenstvo) veriacich všetkých čias o tom, že čím viac sme schopní milovať, tým viac vieme dávať, a tým viac chápeme i jeho slovo. Potom Ježiš pokračuje hovoriac: **“Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy”**, to znamená, že komunita má zakúsiť rast v napredovaní prostredníctvom Ježiša, a teda v pravde. Ježiš prirovnal seba samého i k *“ceste”*, k ceste, na ktorú nás privádza a usmerňuje Duch Svätý, duch pravdy.

Kým je Boh a kým je človek nemôžeme v plnosti spoznať, iba ak prostredníctvom stupňov stále hlbšieho poznania a stále hlbších skúseností. Tak ako sa láska darovaná nám od Otca len postupne premieňa v nás na lásku k bratom a sestrám, tak aj komunita (spoločenstvo) v tejto láske rastie a v dynamike jej rastu je stále zreteľnejšia i tvár Otca. A toto je tá cesta dorastania do pravdy.

Vzhľadom na to pravda pre Ježiša teda nie je získanou doktrínou, pravda sa nevlastní, ale pravdou sa stávame a pravdu uskutočňujeme. V rozhovore s Nikodémom Ježiš povedal: *“Ved’ každý, kto zle robí, nenávidí svetlo”¹*, a potom v opozícii voči zlu nepovedal *“každý kto dobre robí”*, ale *“Kto koná pravdu”²*, teda pod *“konaním pravdy”* sa rozumie konanie dobra iným.

To znamená, že sa nejde v ústrety pravde, ale sa kráča v pravde, stávajúc sa súčasťou tohoto rastu dynamiky Kristovej lásky, ktorý pracuje pre dobro ľudí.

¹ Jn 3, 20

² Jn 3, 21

“Uvedie vás do plnej pravdy, lebo nebude hovoriť sám zo seba, ale bude hovoriť, čo počuje, a zvestuje vám, čo má prísť”. Úloha Ducha Svätého v lone komunity (spoločenstva) je úlohou ohlasovania budúcich vecí, doslovne “vecí, ktoré nastanú”, aby tak komunita bola stále schopná dávať aktuálne odpovede na vznikajúce problémy.

Duch Svätý, Duch pravdy, ponúka teda neustále nové odpovede na nové potreby tak veriacich ako i jednotlivých komunít i na potreby celej spoločnosti, vylúčiac tým riziko, ktorému môže byť vystavená duchovná (náboženská) inštitúcia, totiž riziko zodpovedať starými spôsobmi na nové potreby ľudí. Ježiš neohlasuje akési nové zjavenie pochádzajúce od Ducha, žiada sprítomnenie posolstva v živote komunity novými možnosťami a formami.

A toto je to, čo zaručuje životaschopnosť v Cirkvi. **“On ma oslávi, lebo z môjho vezme a zvestuje vám”.** Úlohou Ducha je neustále a vytrvalé predkladanie Ježišovho posolstva jednotlivým spoločnostiam. Nejde tu – ako som už poznamenal – o akési nové zjavenie, ale o pochopenie jediného zjavenia avšak v nových okolnostiach, ktoré sa naskytnú.

Toto pôsobenie Ducha každým razom viac odhaľuje nasledovníkom Ježiša Ježišovu lásku. A v tom je význam slova “osláviť”. Ježiš nakoniec uisťuje: **“Všetko, čo má Otec, je moje”**, plnosť lásky, **“preto som povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám”.** To, čo Boh Otec i Ježiš majú spoločné, je plnosť lásky, čiže Duch Svätý, a je dielom Ducha odovzdávanie tejto lásky tým, ktorí ho prijímajú.

Trojnásobné zopakovanie slovesa “zvestovať” upozorňuje na dôležitosť, akú evanjelista zvestovaniu pripisuje; nie je to len pozvanie k načúvaniu, ide o prijatie a praktizovanie zvestovania. A preto kritériom rozlíšenia, či to, čo sa ohlasuje pochádza od Boha, je láska.

Ak posolstvo, ak to, čo sa zvestuje je na osoh človeku a slúži k jeho dobru, tak to pochádza od Otca, ktorému leží na srdci dobro a rast vlastných detí. Otec a Ježiš horia jedinou spoločnou túžbou, ktorou je je dobro, tj blaho ľudí!

Preklad: Zuzana Hudecová, CORJ

Poznámky pod čiarou: tím ZAOSTRI / DC